

stift kan godtgjøre, at det navnlig er de Kommuner, hvori Staten har Eiendomme, som ere særlig bebyrdede med Udgifter. Jeg har gjort mig en lille Smule Umage med at se efter, om det forholder sig saaledes, men jeg er kommet til det Resultat, at det ingenlunde er Tilfældet. Jeg skal tage en af de mest uheldigt stillede Amts Kommuner med Hensyn til Statseiendomme. Jeg skal ganske se bort fra Kjøbenhavns Amt, da Forholdene der af mange forskjellige Grunde ere ikke saa lidet forskellige fra Forholdene i de øvrige Amter, og holde mig til Frederiksborg Amt, som er det mest ugunstigt stillede Amt paa Sjælland — naar jeg ser bort fra Kjøbenhavns — med Hensyn til Befatningen efter Hartkorn, idet det nemlig svarer gennemsnitlig 27 Kr. pr. Tønde Hartkorn til Sognekommunen. Jeg skal strax bemærke, at f. Ex. Hjørring Amt er endnu ugunstigere stillet, idet det gennemsnitlig svarer lidt over 27 Kr. pr. Tønde Hartkorn til Sognekommunen, og ser man hen til, hvorledes Befatningen fordeler sig pr. Individ, saa er Maribo Amt langt højere beskattet end Frederiksborg Amt. Jeg tager, som sagt, det mest ugunstige stillede Amt paa Sjælland; alle de andre sjællandske Amter ere nemlig med Hensyn til Udgifterne til Amtsrepartitionsfonden — hvad jeg senere skal komme til — særlig heldigt stillede. Tager jeg altsaa Udgiften i Frederiksborg Amt, nemlig Hartkornbesatningen til Amtsrepartitionsfonden, saa indrømmer jeg, at dette Amt staar høiest, men der er dog en hel Del ydste Amter, som komme tæt op dertil. Der er ikke stor Forskel mellem Befatningen pr. Tønde Hartkorn og pr. Hoved eller pr. Individ i Frederiksborg Amt og i en hel Del ydste Amter, og jeg ser altsaa ikke, at der er nogen Grund til at vige bort fra det Princip, som man tidligere har fastholdt. Hertil kommer, at, dersom man gaar den Vej, at man virkelig vil beskaffe disse Formuer, saa maa man ikke glemme, at man i disse Kommuner faaer en forholdsvis meget høi Indtægt. Jeg veed ikke, hvorledes man vil regne Passiverne overfor Staten. Jeg tror ikke, at disse Passiver hvile paa Statseiendommene, men derimod paa hele Staten. Gaar jeg imidlertid ud fra, at man vil beskaffe disse Formuer, saa bliver Spørgsmaalet: hvad er det da for

Formuer, som man har der? det er navnlig Skove. Nu veed man jo, at Skovene ere forholdsvis lavt beskattede idet Nger- og Engs-Hartkorn i Forhold til Værdien er beskattet 7 Gange saa stærkt som Skovhartkorn paa de private Skove, og naar man nu pludselig faar denne Skat af Statseiendomme, der endog ikke nu beskattes, saa vil del ses, at enkelte Kommuner, om de end ikke blive fri for at betale Skat, dog ville faae en betydelig Lettelse i Forhold til det, som de tidligere have svaret. Jeg siger derfor, at man ikke skal afvige fra Folkethingets og fra Regeringens gamle Princip. Jeg vil altsaa have, at man overfor dette Spørgsmaal skal betragte Staten som Opholds-kommunen, og at de Eiendomme, som Staten har i en Kommune, skulle betragtes ligesom enhver Privatmands Eiendomme. Jeg siger ikke dette, fordi jeg ligesom det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen) vil tale for jydste Interesser. Jeg tror aldrig, at det kan blive anderledes, end at Byerne i Forhold til Hartkornets Værdi ville komme til at svare Mere end de, der bo paa Derne. Det tror jeg ikke, man kan komme bort fra. Vil man tage Befatningen efter Hartkornets Værdi og sammenligne Frederiksborg og Ringkjøbing Amter, saa vil man komme til det sørgelige Resultat, at Ringkjøbing Amt f. Ex. i Forhold til Jordens Gjennemsnitspris svarer omtrent dobbelt saa meget som Frederiksborg Amt, thi Hartkornets Pris er i Ringkjøbing Amt kun halvt saa høi som i Frederiksborg Amt. Men som sagt, jeg tror ikke, at det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds ser sig istand til at raade Bod til at komme bort herfra. Vore Forhold ere nu engang saaledes, at vi maa finde os i, at vi forholdsvis beskattes lidt højere end Folk paa Derne. Men, jeg indrømmer det ærede Medlem, at dette Forslag navnlig har Interesse for Byerne, og jeg tror, at det er retfærdigt og rigtigt. Men naar det ærede Medlem mente, at det var en Forløber for en hel Mængde andre Love, som skulde komme bagefter og vilde særlig komme Sylland til gode, tror jeg næppe, at de af ham nævnte Forslag staa i en saadan Forbindelse, at man kan vente, at disse Love ville komme bagefter, hvorved vi skulde faae Noget fra Statskassens Side. Jeg betvivler det. Det ærede Medlem nævnte et Exempel, som jeg i og for sig nok kan være